

समयसार, गाथा सात.

अब प्रश्न यह होता है कि दर्शन ज्ञान चारित्रिको आत्माका धर्म कहा गया. किंतु यह तो तीन भेद हुआ और भेदरूपभावोसे आत्माको अशुद्धता आती है, क्या कहेंते है ? छठी गाथांमां असा कहा के आत्मा ज्ञायक स्वरूप, ध्रुव अर्थात् अउपर दृष्टि देनेसे सम्यग्दर्शन होता है. कर्मका निमित्तसे जो अशुद्धता होती है, उससे होता नहिं, उसका लक्षसे होता नहिं, प्रथम धर्मकी सीढ़ी सम्यग्दर्शन वो त्रिकाण ज्ञायकभाव चैतन्यस्वभाव नित्य अकरूप उसके आश्रयसे होता है, अमां कर्मना निमित्तसे अशुद्धता आती है अउ उसमें है नहिं. अ यौद गुणस्थानके भेद उसमें है नहिं असाी यीजको अंतर दृष्टि करनेसे सम्यग्दर्शन होता है. आ वात है.

त्यारे शिष्यका प्रश्न है के ये तो ठीक पण अक स्वरूप भगवान ज्ञायकस्वरूपमें दर्शन ज्ञान चारित्रिक असा तीन भेद पडते है ने ? कर्मना निमित्तसे अशुद्धता और यौद गुणस्थानका भेद वो तो है नहिं उसमें, वो तो ठीक, पण वो यीज जो है, चैतन्य स्वरूप तो उसमें दर्शन, ज्ञान, चारित्रिक तीन का भेद पडते है, तो भेद भी अशुद्धताका कारण है, समजमें आया ? आहाहाहाहा !

सूक्ष्म बात है भाई इसका उत्तर क्या है ? भेद पाउनेसे भी अशुद्धता होती है, भेद तो है सम्यग्दृष्टिको ज्ञान, दर्शन चारित्रिक तीनों है, और तीनका भेद पाउनेसे भेदके लक्षसे के भेदके कारणसे तो अशुद्धता आती है. आहाहा ! सूक्ष्म है गाथा. इसकी ज्ञानसा ज्ञानमें है के आत्मा ज्ञायक चैतन्य शुद्ध ध्रुव स्वरूप उसके आश्रयसे सम्यग्दर्शन होता है, तो आ त्रण भेदोंमें तो

अशुद्धता आती है, औसा शिष्यका प्रश्न है, अंतरका (प्रश्न है) समजनेको उसका उत्तर देनेमें आता है

ववहारेणुवदिस्सदि णाणिस्स चरित्त दंसणं णाणं ।

ण वि णाणं ण चरित्तं ण दंसणं जाणगो सुद्धो ॥७॥

चारित्र, दर्शन, ज्ञान पण व्यवहार-कथने ज्ञानीने;

चारित्र नहि, दर्शन नही, नहि ज्ञान, ज्ञायक शुद्ध छे.७.

गाथार्थ:- ज्ञानीने अटले धर्मीने आहाहा ! धर्मी अने कहीअे के जसकी दृष्टि ज्ञायक यैतन्य अभेद उपर पडी है और उससे उसको सम्यग्दर्शन, ज्ञान हुआ तो अे धर्मीको, ज्ञानीको के धर्मीको, पंडित लभ्युं छे ओलामां, पंडित पुरुषने अेम लभ्युं 'ने हिंदीमां मूण तो ज्ञानीने कहेवुं छे. पंडित पुरुषने अेटले ज्ञानीने धर्मीने अेटले के पंडित पुरुषने, पंडित पुरुष अर्थात् जसकी दृष्टि ज्ञायक उपर है अे समकित्ती है, ज्ञानी है. उसको चारित्र दर्शन, ज्ञान अे तीन भाव व्यवहारसे कहे जाते हैं. आहाहा ! दया दान, व्रत भक्ति, पूजा अे तो अशुद्ध अे तो निकाल दिया छहीमें, के उसका लक्षसे सम्यग् होता नहि और उसके आश्रयसे होता नहि, और उससे होता नहि. अहिंया इवे अेम कहे छे के, आहाहा ! आवी वात लछ जवी.

यैतन्य ज्ञायकमूर्ति अभेद उसको चारित्रका तीन भाव कहेना व्यवहार है, असत्यार्थ है, अभूतार्थ है, भरेभर अेकमें तीन भेद है नही समजमें आते है ? सूक्ष्म विषय है. आहा ! सम्यग्दृष्टिको धर्मकी पहेली सीढीवालेको, ज्ञायकस्वरूप जे अभेद यैतन्य है उसकी दृष्टि त्यां ज्ञायक उपर है, और अशुद्धताकी दृष्टि नहि और अशुद्धका लक्ष नहि और अशुद्धतासे सम्यग् होता है औसी मान्यता नहि.

इवे अहिंया आव्या, अेकरूप यैतन्य स्वरूप जे है ज्ञायक अेमां अनंत गुणो अंदर है, पण अे तो पी गये नाम अंदर अभेदमें है, अभेदकी दृष्टि करनेसे दर्शन ज्ञान, -चारित्रका भेद द्विभते नहि, आहा ! आवी वात. वो कारणसे धर्मीको दर्शन, ज्ञान, चारित्र कहेना वो व्यवहार है.

अर्थात् दर्शन, ज्ञान, चारित्रना भेदसे ज्ञायक उपर दृष्टि जाती है, औसा नहि. और दर्शन ज्ञान चारित्रका भेदके लक्षसे और भेदके कारणसे ज्ञायक (की) दृष्टि होती है, औसा है नहि. आहाहाहाहा ! चारित्र दर्शन ज्ञान अे त्रण भाव व्यवहारसे कहे जाते है, अे तो कथनकी शैलीसे, धर्मी जो समजते नहि धर्मको, औसी ज्ञासा (वाले) ज्वको तीन भोलसे आत्मा औसा कहेनेमें आया, समजमें आया ? पण जो आत्मा है अे तो दर्शन ज्ञान चारित्र तीनोंसे अंदर अभेद है, अे ज्ञायकमें तीन भेद भिन्न है, औसा नहिं आहाहाहा ! समजमें आया ?

सातमी गाथा सूक्ष्म है. उसमें है ज्ञान, दर्शन, चारित्र शक्तिरूप है वो तो पण भेद पाउना अे व्यवहार है. आहाहा ! व्यवहार नाम उसके आश्रयसे विकल्प उत्पन्न होता है, सम्यग्दर्शन उत्पन्न नहि होता. आहाहा ! अे निश्चयसे ज्ञान भी नहि. धर्मीने ज्ञानेय नहि, चारित्र भी नहि, दर्शन भी नहि, अेक स्थानकवासीअे आ वांर्युं, कहे लो धर्मीको दर्शन ज्ञान चारित्र है ही नहि ? उसको तो अे भबर नहि, उसके शास्त्रमें आ वात है नहि. कछ अपेक्षासे

કહેતે હૈં ? દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર દ્રવ્યમેં અભેદ પડા હૈં ઐસા તો અનંત ગુણ પડા હૈં, પણ ઉસકો ભેદ કરકે ભિન્ન લક્ષમાં લેના એ વ્યવહાર હૈં, તો ધર્મીકો જ્ઞાયકભાવ ઉપર દૈષ્ટિ હોનેસે અભેદમેં ભેદ દિખતે નહિ. ઔર ભેદ હૈં, તો દિખનેવાલા અભેદ હૈં, અભેદ દિખતે હૈં ઉસમેં ભેદ દિખતે નહિ, અને ભેદ દિખતે હૈં, ઉસકો અભેદ દિખતે નહિ. સમજમેં આયા ? આહાહા !

જ્ઞાનીકો જ્ઞાન નહીં, ચારિત્ર નહીં, દર્શન નહીં ઠીક ત્યારે અજ્ઞાનીકો હોગા ? ઉસકા અર્થ હૈં ધર્મી જીવ સમ્યગ્દૈષ્ટિકી દૈષ્ટિ જ્ઞાયકભાવ ઉપર હૈં, અભેદ ઉપર હૈં, વો કારણસે ઉસકો ભેદ હૈં નહિ. સમજમેં આયા ? આહાહા ! જ્ઞાનીને જ્ઞાને ય નથી. , દર્શને ય નથી. ચારિત્ર હી નહીં હૈં, તીનોં નહિ હૈં, ક્યું ? કે એ તો ભેદ હૈં, ઔર જ્ઞાનીકી દૈષ્ટિ તો જ્ઞાયક ઉપર અભેદ ઉપર હૈં આહાહાહા ! સમજમેં આયા ? સૂક્ષ્મ વિષય બહુ ભાઈ.

હવે અહીં તો અત્યારે તો વ્રત કરો ને તપ કરો ને ભક્તિ કરો ને એનાથી કલ્યાણ થશે અહીં તો કહેતે હૈં કે એ તો અશુદ્ધ પરિણામ હૈં, અશુદ્ધ તો લક્ષ લેને કે લાયક હૈં નહિ, ઔર અશુદ્ધસે સમ્યગ્દર્શન હોતા નહિ, પણ અભેદ ચીજમેં અનંતગુણ હૈં, પણ ઉસકો ભેદ કરકે લક્ષ કરના ઉસસે સમ્યગ્દર્શન હોતા નહિ, આવી વાત હૈં. આહાહા ! સમજમેં આયા ?

જ્ઞાનીકો જ્ઞાન નહિ, દર્શન નહિ, ચારિત્ર નહિ, અર્થાત્ ત્યારે જ્ઞાયક શુદ્ધ, શુદ્ધ જ્ઞાયક હી હૈં, સમ્યગ્દૈષ્ટિકા વિષયમેં તો એકલો શુદ્ધ જ્ઞાયક હૈં. ભેદ હૈં, રાગ હૈં, વહ જાનને લાયક હૈં, આદરણીય નહિ. આહાહા ! આદરણીય તો જ્ઞાયક ચૈતન્ય શુદ્ધ વસ્તુ અભેદ એ જ્ઞાની તો જ્ઞાયક શુદ્ધ એક હી હૈં. આહાહા !

ટીકા:- એ ગાથાનો અર્થ કર્યો. સમજમેં આતે હૈં ? “ ઈસ જ્ઞાયક આત્માકો ” આ ભગવાન જ્ઞાયકસ્વરૂપ, દ્રવ્યસ્વરૂપ શુદ્ધ ચૈતન્યઘન અનાકુળ આનંદનો કંદ પ્રભુ, એ ઉસકો “ બંધ પર્યાય કે નિમિત્તસે, ” કર્મના નિમિત્તના બંધની પર્યાયકે નિમિત્તસે “ અશુદ્ધતાસે તો દૂર રહો, ” અશુદ્ધતાકી તો બાત યહાં હૈં હી નહિ. આહાહા ! અશુદ્ધતા ઉસમેં હૈં એ બાત હૈં હી નહિ. ઔર અશુદ્ધતાકે લક્ષસે સમ્યગ્દર્શન હોતા હૈં, એ બાત તો હૈં હી નહિ, ઔર અશુદ્ધકા કારણસે શુદ્ધ દર્શન હોતા હૈં યે તો ઉસમેં હૈં હી નહિ. આહાહા !

કિન્તુ ઉસકો દર્શન જ્ઞાનને ચારિત્ર ભી વિદેમાન નહીં હૈં. આહાહા ! ધર્મી જીવ જ્ઞાયકભાવ એકલો શુદ્ધ ચૈતન્ય જ્ઞાયકભાવ ઉસકી દૈષ્ટિમેં તીન ભેદ હૈં નહિ, સમજમેં આયા ? જ્ઞાયક એક શુદ્ધ હૈં દૈષ્ટિમેં તો, આહાહાહાહા ! અભેદ જ્ઞાયક ચૈતન્ય વસ્તુ એ સમ્યગ્દર્શનકા વિષય, દર્શન, જ્ઞાન ને ચારિત્ર ભેદ ભી જ્ઞાનીકો નહિ, અર્થાત્ જ્ઞાનીકા એ વિષય નહિ, અથવા સમ્યગ્દર્શન ઉસકે આશ્રયે હોતા નહિ. માટે સમ્યગ્દર્શનકા વિષય નહિ. આહાહા ! નેમચંદભાઈ ! આવી વાતો છે. હૈં ? આહાહા !

એકરૂપ સ્વરૂપ જ્ઞાયક, ભલે અંતર ધર્મો અનંત હૈં પણ વસ્તુ એક હૈં. એક ઉપર દૈષ્ટિ દેનેસે અશુદ્ધતા તો લક્ષમેં આતી નહિ, પણ દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્રકા ભેદ ભી લક્ષમેં આતા નહિં. આહાહા ! આવી વાત છે. ઉસકે, ઉસકે નામ જ્ઞાનીકે અથવા જ્ઞાયકકો, જ્ઞાયક વસ્તુ જે શુદ્ધ ચૈતન્ય એકરૂપ જે ધ્રુવ દ્રવ્ય સ્વભાવ ઉસકે દર્શન જ્ઞાન ને ચારિત્ર ભી અભેદમેં ભેદ હૈં નહિ. આહાહા ! દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર વિદેમાન નહિ.

મોક્ષનો માર્ગ જે હૈ, એ ભી જ્ઞાયકમેં વિદેમાન હૈ હી નહીં. આહાહા ! સમજમેં આયા ? “ ઉસકે દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર ભી ” એટલે ? અશુદ્ધતા તો હૈ હી નહિ, પુણ્ય ને પાપના ભાવ દયા દાન વ્રત ભક્તિ એ તો જ્ઞાયકમેં હૈ હી નહિ, પણ આ ભી નહિ એટલે ‘ ભી ’ લગાયા, આ પણ નહીં. આહાહા ! “ દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર પણ વિદેમાન નહીં હૈ, ” આહાહા ! કયું ? કયું નહિ વિદેમાન ? એક જ્ઞાયકભાવ વિદેમાન હૈ, ઔર તીન, વિદેમાન એકમેં નહિ, કયો ? આહાહા !

કારણ કયા ? “ કે અનંત ધર્મોવાલે એક ધર્મીમેં, ” ધર્મી નામ આત્મા એક જ્ઞાયક અનંત ધર્મોવાલે એક ધર્મી, ધર્મો અનંત જ્ઞાન, દર્શન, ચારિત્ર આદિ. વસ્તુ ધર્મી એક, વસ્તુ એક, જ્ઞાયક ધર્મી, ઉસમેં ધર્મ અનંત. સમજમેં આયા ? અનંત ધર્મોવાલે એક ધર્મી એમ લીધું ને ? આહાહા ! હૈ તો એ પ્રભુ જ્ઞાયકમેં સામાન્ય ગુણ અનંત, વિશેષ ગુણ અનંત ઐસા અનંત ધર્મોવાલે ધર્મીમેં ઐસા અનંત ધર્મો જે ગુણ હૈ, ધારી રાખ્યા હૈ ઐસા એક ધર્મી, ધર્મ અનંત ધર્મી એક. આહાહા ! સમજાણું કાંઈ ? આ તો બીજી વાત છે ભાઈ અભ્યાસ ન મળે. આહાહા !. પ્રભુ ચૈતન્ય મૂર્તિ ભગવાન, શરીરસે તો ભિન્ન, વાણીસે ભિન્ન, અશુદ્ધતાના પરિણામસે ભિન્ન પણ અભેદમેં ધર્મીકા ભેદસે ભી ભિન્ન, ભેદ ભી ઉસમેં નહીં. આહાહા ! આમ કહા કે અનંત ધર્મોવાલે, કયા કહા ? એક ધર્મીદ્રવ્ય જ્ઞાયક એ અનંત ધર્મોવાલે. આહાહા ! એક ધર્મી અનંત ગુણવાલે એક ગુણી, અનંત શક્તિવાલે એક શક્તિમાન. આહાહા ! એ ધર્મીમેં, એક ધર્મીમેં અનંત ધર્મો, અનંત ધર્મો હૈ ને અંદર ? અનંત ગુણ હૈ, નહિ હૈ ઐસા નહિ, પણ “ ઐસા એક ધર્મીમેં જો નિષ્ણાત નહિ ” એક ધર્મીકા જીસકો જ્ઞાન નહીં, અનંત ધર્મ સ્વભાવ ગુણવાલે એક ગુણી વસ્તુ ધર્મી ઉસકા જીસકો જ્ઞાન નહિ, નિષ્ણાત નહિ. નિષ્ણાત કહેતે હૈ ને તમારામાં નહિ ? આમાં નિષ્ણાત હૈ, આમાં નિપૂણ હૈ, આ વાતમાં નિષ્ણાત હૈ, એક વસ્તુ અનંત ધર્મોવાલે એક વસ્તુ જો સમ્યક્દર્શનકા વિષય ઐસા એક ધર્મીમેં નિષ્ણાત નહિ, જીસકો ખબર નહિ, જીસકો એક ધર્મીકા એક વસ્તુ જ્ઞાયકકા જ્ઞાન નહિ. આહાહાહા !

“ ઐસે નિકટવર્તી શિષ્યો કો ” કયા કહેતે હૈ ? આહાહા ! એક તો જે શિષ્ય ગુરુ પાસે આયા હૈ ઇસકો વો કહેતે હૈ, સમજમેં આયા ? આહાહા !, ઉસકે ઘરે (ઘર પર) ઉસકો સમજાનેકો જાતે નહિ. (શ્રોતા:- આપણે તો મુંબઈ જઈએ છીએ.) એ તો સાંભળનારા આવે છે. સાંભળનારા આવે છે, એને સંભળાવે છે.

નિકટવર્તીનાં બે અર્થ છે. એક તો ગુરુ પાસે સમજવા આવ્યો છે, એની સમીપ છે, બીજી રીતે કહીએ તો નિકટવર્તી, ભવના અંતનો છેડો આવ્યો એવો એ નિકટવર્તી જીવ છે. આહાહા ! પંડિતજી ! સમજમેં આતે હૈ ભૈયા ? આવી વાત છે. દિગંબર સંતો ! આહાહા ! બીજે (આવી વાત) મિલતી નહીં, બહુ ફેરફાર હો ગયા, ફેરફાર હો ગયા ભાઈ આ તો. આહાહા ! એક ધર્મી એટલે દ્રવ્ય એ અનંત ધર્મવાલા ઉસકો એક ધર્મીકા એકરૂપ વસ્તુ હૈ, ઉસકા જીસકો જ્ઞાન નહિ. નિષ્ણાત નહીં, ખ્યાલ નહિ, તે તરફકા ઝુકાવ નહીં ઐસા નિકટવર્તી શિષ્ય સુનનેકો આયા હૈ, સુનનેકો આયા હૈ, ઐસે નિકટ ઉસકો ઘરે (ઘર પર) સમજાને જાતે નહીં, એક વાત.

બીજી વાત એ શિષ્ય નિકટવર્તી હૈ, અલ્પકાળમેં સંસારકા અંત લાના હૈ, ઐસા શિષ્ય સુનનેકો આયા હૈ. આહાહા ! આહાહા ! ગજબ વાત છે ! દિગંબર સંતોની વાણી ! કેવળજ્ઞાનીના

કેડાયતો, ક્યાંય છે નહિ આવી વાત. આહાહા ! લોકોને દુઃખ લાગે, બીજા સંપ્રદાયને બાપુ એકેક અક્ષર તો જુઓ ને એકેક ભાવ તો કયા. સુનનેમ્ને મિલતા નહિ. આહાહા ! ભાઈએ કહાને, આહાહા ! વાત તો એસી હૈ ભાઈ.

અનંત અનંત ગુણકા ગોદામ પ્રભુ એક, અનંત શક્તિનો સંગ્રહાલય એક, અનંત ધર્મનો ધરનાર ધર્મી એક. આહાહા ! એકકા જીસકો જ્ઞાન નહિ એમ કહેતે હૈ, એસી એક ચીજ જ્ઞાયકસ્વરૂપ પ્રભુ ઉસકા જીસકો જ્ઞાન નહિ, એસા નહિ કહા કે ભેદકા જ્ઞાન નહિ ને નિમિત્તકા જ્ઞાન નહિ કે છ દ્રવ્યકા જ્ઞાન નહી, આહાહા ! અહિંયા તો એક વસ્તુ પ્રભુ નિત્યાનંદ આત્મા જીસમે અનંતધર્મ હૈ, એસા અનંતગુણ હૈ, એ અનંત ગુણકે ધરનેવાલા એક, એસા જો દ્રવ્ય એસા જો ધર્મી ઉસમે નિષ્ણાત નહિ, બાકી બીજામે પંડિત હોય ભલે. આહાહાહા ! આવી વાતું છે બાપુ.

દિગંબર સંતની તો કેવળીના કેડાયતોની વાતું છે. કેવળજ્ઞાનને કેડે ચાલનારા એ કેવળજ્ઞાનમાં લઈ જવા માટે આ વાત છે. આહાહા ! ભગવંત ! એક વાર સુન તેરી ચીજ પરસે તો ભિન્ન, રાગના વ્યવહારસે તો ભિન્ન, પણ અનંત ગુણકા(ભેદ) એકરૂપમે ગુણસે ભી ભિન્ન, અભિન્ન હૈ એ તો. આહાહા ! આ ગુણી ને ઉસકા ગુણ એસા ભેદ ભી જીસમે નહિ. આહાહાહા ! ગાથા બહુ ઊંચી છે. જૈનદર્શનનું માખણ જૈનદર્શન એટલે વસ્તુ વિશ્વ દર્શન. જૈનદર્શન કોઈ સંપ્રદાય નહિ વસ્તુકા સ્વરૂપ હૈ એસા કહા, એસા અનુભવ્યા, આહાહા ! તે દિગંબર જૈન દર્શન હોં, દૂસરેમે એસી બાત હૈ નહિ. આહાહા ! લોકોને દુઃખ લાગે બીજાને શું થાય ? માર્ગ તો પ્રભુ આ છે. હૈ ? આહાહાહા !

જેની પાસે જતાં આનંદ ઉત્પન્ન થાય એસા ભગવાન આત્મા એકરૂપ વસ્તુ ઉસમે જો નિષ્ણાત નહિ, ઉસકા જ્ઞાન નહિ, એકરૂપ વસ્તુકા જ્ઞાન નહીં, હૈ એકરૂપ વસ્તુમે અનંતધર્મ, અનંત ગુણ છતાં એકરૂપકા જીસકો જ્ઞાન નહિ એમ કહા. આહાહાહા !

છોટાભાઈને આ સમજાશે હોં ધ્યાન રાખવું, બડાભાઈકો બેસતે હૈ, આહા ! માર્ગ પ્રભુ આ છે. આહાહા !

પહેલા ઉસકા યથાર્થ જ્ઞાન તો કરે, આહાહા ! પીછે પ્રયોગ કરે. આહાહા !

ઓહોહો ! અમૃતચંદ્રાર્ય !! કુંદકુંદઆચાર્ય બે હજાર વર્ષ પહેલા ભગવાન પાસે ગયે થે, આઠ દિન રહે થે ઔર શ્રુતકેવળી કેવળીએ કહા ઔર સુના ઔર અનુભવમે તો આયા થા. વિશેષ અનુભવ હુઆ સ્પષ્ટ, આકર આ શાસ્ત્ર બનાયા. ત્રણ લોકનો નાથ સીમંધર ભગવાન આમ કહેતે હૈ. આહાહાહા ! ગજબ વાત છે. (અપૂર્વ) અનંત ધર્મ સિદ્ધ ક્રિયા, અનંત ગુણ, એક વસ્તુમાં અનંત ગુણ તો હૈ, આત્મા એક જ ગુણવાળા હૈ એસા નહિ. હૈ તો અનંત ગુણ, અનંત ધર્મ કહો કે અનંત ગુણ કહો. પણ એ અનંત ગુણકા ધરનેવાલા એક, એક ઉપર જિસકા જ્ઞાન નહીં. આહાહાહા ! એ ગુણી અને ગુણના અનંતના ગુણોનું જેને જ્ઞાન, એ કાંઈ વસ્તુ નથી એમ કહે છે. આહાહા ! હૈ ?

ભાઈ, મોહનલાલજી નહિ આવે ભાઈ એની વહુને કહે છે ઓલું થઈ ગયું છે કોઈક કહેતું હતું કાલે લાડનુંવાલા ભાઈ, મોહનલાલજી આનેવાલા થા ને ઉસકી સ્ત્રીકો, શું કહેવાય આ ? પક્ષઘાત હો ગયા. કહો ! આ માંડ સાંભળવાના જોગમાં આવા વિઘન, સંસાર, સંસાર, એવો.

आहाहा ! मोहनलाल पाटणी है, बहुत प्रेमी है, आहाहा !

यहां कहेते है, अकेक शब्दोमां घणी गंभीरता, घणी गंभीरता ! अनंत धर्म सिद्ध करना है, आत्मा अके है तो धर्म-गुण अनंत है पण अनंत धर्मनो धरनार अके, अे अेकका जिसको ज्ञान नहि अेम कहेते है. आहाहा ! है ? आहाहाहा ! अनंत गुणवाणो जव ने अेनुं जेने ज्ञान ऐ अे नहि, अे अेदनुं ज्ञान ऐ अे तो व्यवहार ऐ. अे अनंत गुणनो धरनार अेक वस्तु ऐ प्रभु अेनुं जेने निष्णात ज्ञान नथी, अैसे निकटवर्ती शिष्य, आहाहा ! ते पण नजुक अपना आत्मा माटे सुननेको आया है, दूसरी कोछ यीज नहि. आहाहा ! आहाहा ! अपना आत्माका हित क्युं (कैसे) हो अैसे(इसलिअे) सुननेमें आया है, निष्णात नहि अेक द्रव्य कैसा है इसका ज्ञान नहि पण भाव अैसा उसको है के में तो मेरा कल्याण कैसे हो, अैसा निकटवर्ती-नजुकमें आया और संसार जिसका निकट है अंत. आहाहा ! भवना अंतनी स्थिति जेने नजुक ऐ इवे. आहाहा !

“ अैसे निकटवर्ती शिष्यको, धर्मीको अतलानेवाला ” धर्मी, धर्मी, द्रव्य स्वभाव जे ज्ञायक अेकरूप इसको अतलानेवाले “ धर्मीको अतलानेवाले, ” द्रव्यको अतलानेवाला, ज्ञायकको टिभानेवाले, अभेद स्वरूप वस्तु जो है उसको अतलानेवाला “ कितने ही धर्मीके द्वारा ” कोछ कोछ धर्म द्वारा. अधां धर्म तो अेक साथे(अता सकते) नहि पण मुख्य केटलाक धर्मी. व्यवहार मात्रसे ही अेद कथनसे मात्रसे अेदना कथनमात्रसे उसमें अेद है नहि अंदर. आहाहा ! आहाहाहा !

व्यवहारमात्रसे ही, अहिं ही शब्द पडा है, व्यवहारमात्रसे ही, अेद पाउके समजाना है के व्यवहार मात्रसे ही. आहाहाहा ! समजमें आया ? अेद समजाना है ? समजाना है अअेद. पण अेद करके समजाना तो व्यवहारमात्रसे ही अेद करके समजाना है. आहाहा ! व्यवहारमात्रसे ही, अैसा उपदेश है, अैसा उपदेश है कथन है ने अहिंया तो. आहाहा ! भाव तो भाव अेले उपदेश अैसा है व्यवहारमात्रसे ही अैसा उपदेश आया अेक वस्तुका निष्णात नहि अने अेक वस्तुमें अनंत धर्म है उसका जिसको ज्ञान नहि. आहाहा ! घणुं ज गंभीर, अैसा उपदेश है के ज्ञानीके, पाठमां है ने ? पाठमां है, ज्ञानीको-धर्मीको सम्यग्दर्शिका विषयमें, सम्यग्दर्शिका ध्येयमें धर्मीको, आहाहा ! “ ज्ञानीके दर्शन है, ज्ञान है, यारित्र है ” अैसा अेद करके अताया है. समजमें आया ? आहाहा ! इज्ज सम्यग्दर्शन पाया नहि अेले. पण सम्यग्दर्शन पानेवालाको अेद करके टिभया के जो अेगवान आ आत्मा है. आत्मा-आत्मा करके नहि समज सके, आ धर्मी है, द्रव्य है, अैसे कहेके न समज सके. तो अेकरूपको तो समजते नहि, अेक द्रव्यका तो ज्ञान नहि. आहाहाहाहा ! अैसा सम्यग्दर्शन पानेके लायक है ने निकटवर्ती शिष्य है. आहाहाहा ! अैयाज्ज ! अैसा उपदेश है. आहाहा ! परम सत्य है, आहाहा ! पंडितज्जका परियय है ने ? आहा ! आ वात क्या प्रभु अेकवार उसका ज्ञान तो करे सरया. आहाहा !

धर्मीको अतलानेवाले व्यवहारसे, व्यवहार समजाना नही, व्यवहारसे धर्मी(अअेद) द्रव्यको समजाना है. (पण) लक्ष तो त्यां ले जना है पण अेकीला द्रव्यका ज्ञान नहि और यैतन्य स्वरूप अण्ड अअेद है इसका ज्ञान नहि. तो उसको, आहाहाहा ! “ उपदेश करते हुअे धर्मीको अतलानेवाला ” पण हो. अतलानेवाला तो धर्मी द्रव्य, द्रव्यको अेभाउनेवाली उपदेशमें.

આહાહા ! અહિંથી કાઢે(કહે) જુઓ વ્યવહારસે નિશ્ચય જાનતે હૈ કે નહિ ? અરે પણ વ્યવહારસે સમજાતે હૈ એ સમજતે હૈ ત્યારે એ દ્રવ્યકા આશ્રય લેતે હૈ તો સમજતે હૈ, ભેદ ઉપરકા આશ્રય ભી ઉસકો છૂટ જાતા હૈ. સમજમં આયા ? પણ સમજાનેમં બીજી ચીજ કહાંસે લાના ?

એકરૂપ અનંત આનંદકંદ પ્રભુ ! સહજાનંદ ચૈતન્ય આનંદકા કંદ પ્રભુ પૂર્ણાનંદ પરમાત્મસ્વરૂપ પોતે સ્વયમ્ ઐસી જિસકી દ્રષ્ટિમં હૈ નહિ ઇસકા જિસકો અંતર મહાત્મ્ય આયા નહિ. ઇસકો ઉસકા ધર્મામં ધર્માકો બતાનેવાલા ધર્મકી કેટલાંક ધર્મસે બાત કરતે હૈ બધાં ધર્મસે તો નહિ સમજા સકતે, ખાસ-ખાસ મુખ્ય મુદ્દા કહે છે. આહાહા ! હૈ ? “ કિતને હી ધર્મોકે દ્વારા ” જો એમાંય ‘ હી ’ હૈ “ ઉપદેશ કરતે હુએ આચાર્યો ” આહાહા ! આચાર્યોએ ઉપદેશ કિયા. આહાહાહાહા ! “ યદ્યપિ ધર્મ ઔર ધર્માકા સ્વભાવસે અભેદ હૈ, ” ઉષ્ણતા ને અગ્નિ કોઈ ત્મિન્ન નહિં. ઉષ્ણતા ને અગ્નિ અત્મિન્ન હૈ. ઐસે ગુણ-ગુણ અને ગુણી કોઈ ત્મિન્ન નહિ ગુણ ને ગુણી અભેદ હૈ. સમજમં આયા ? આહાહા !

જેમ આ લકડી હૈ, આ સફેદાઈ આદિ સુવાંળપ ઉસમં અભેદ હૈ. પણ સમજાનેકો કે આ કયા હૈ પ્લાસ્ટિક હૈ પ્લાસ્ટીકને શું કહેવાય આ ? એ ઘોળા હૈ એ ઘોળા હૈ વો કાંઈ જુદા પડતે હૈ ઉસમંસે, સુંવાળા હૈ વો તો અભેદ હૈ સબ, પણ ઇસકા ભેદ કરકે બતાના હૈ. આહાહા ! એકલો એ પ્લાસ્ટિકકો કેસે કહેના, તો કહે સુંવાળા હૈ વજનદાર હૈ, સફેદ હૈ, ચમકદાર હૈ ચમક-ચમક હૈ એ ઉસમં હૈ તો(સમજાના હૈ) અભેદ પણ ભેદ પાડ કરકે બતાના હૈ.

એમ ભગવાન આત્મામં અનંત ગુણ તો હૈ તો અભેદ પણ અભેદરૂપી એક દ્રવ્યકો નહિ જાનનેવાલા ઉસકો ભેદ કરકે બતલાના હૈ વો. ભેદ કરકે ભેદ બતલાના હૈ એ(ઐસા) નહીં. આહા ! એથી એમ કોઈ લઈ જાય કે જુઓ વ્યવહારસે નિશ્ચય સમજાતા હૈ ને ? પણ ઓ તો દૂસરા કોઈ ઉપાય નહિ. આહાહા ! અને તે પણ ઓલો સમજાવાને ધર્માને સમજાવે છે. વ્યવહારથી સમજાવે છે પણ લક્ષ કરાવે છે ધર્મા(અભેદ) ઉપર. આહાહા ! ધર્મા ઉપર દૈષ્ટિ જાય ત્યારે વ્યવહારે એ આચાર્યોએ સમજાવ્યું એનાથી સમજ્યો એમ કહેવામાં આવે છે. આહાહા !

ઓહોહો ! કેવી ગાથા છે ? ક્યાંય છે નહિ. આહાહા ! જેના એકેક શબ્દોમાં કેટલી ગંભીરતા, છે તો દિગંબર સંત છન્નસ્થ, છન્નસ્થ છે ને ? આ તો કેવળી નહિ હૈ. આહાહા ! પણ વીતરાગી સંત હૈ, તીન કષાયકા તો અભાવ હૈ કુંદકુંદાચાર્ય, અમૃતચંદ્રાચાર્ય, આહાહા ! ક્ષણમં સસમાં ક્ષણમં છક્ષા, ક્ષણમં સસમ, ક્ષણમં છક્ષું એ અંતર્મુહુર્તમાં હજારોવાર છક્ષું સાતમું(ગુણસ્થાન) આતે હૈ, છતાં કહેતે હૈ કે એ નહિ, એ છક્ષા સાતમા ભેદ મૈ નહિ. મૈ તો જ્ઞાયક હું. એ તો છક્ષી ગાથામાં આ ગયા. આહાહાહા !

યહાં તો કહેતે હૈ કે ધર્મનો ધરનાર ધર્મા અનંત ધર્મકો ધરનાર હૈ, પણ ધર્માકો બતાના હૈ ત્યાં ધર્મસે બતાના, દૂસરા ઉપાય કયા ? કે જુઓ દર્શન કિસકો હોતા હૈ ? કે આત્માકો, વિશ્વાસ આતા હૈ કે મૈ શુદ્ધ ચૈતન્ય હું, કિસકો ? જડકો ? રાગકો ? આહાહાહા ! વિશ્વાસ અંદર પરમાત્મા મૈ હું ઐસા વિશ્વાસ આતા હૈ ? કે કિસકો ? કે આત્માકો, માટે વિશ્વાસ દ્વારા આત્માકો સમજાયા. પણ વિશ્વાસ દ્વારા સમજાયા તો વિશ્વાસ ભેદ કરકે સમજાયા. આહાહાહા !

જ્ઞાન દ્વારા સમજાયા કે સમજ પહેલા પ્રભુ જિસકી સત્તામં જ્ઞાન હોતા હૈ સ્વ-પરકા,

જિસકી સત્તામેં સ્વપરકા જ્ઞાન હોતા હૈ, એ જ્ઞાન તે આત્મા એમ વ્યવહારકા ભેદ પાડકે બતાના. આહાહાહા ! આમાં વાદ વિવાદ કામ કરી શકે નહિ, આ તો ચીજ ઐસી હૈ, આમાં પંડિતાઈકા કામ નહિ.

(શ્રોતા: વાદ-વિવાદની નિયમસારમાં ના પાડી છે) સ્વસમય પરસમય સાથે પ્રભુ વાદ કરીશ નહિ, નિયમસારમાં કહ્યું. ઐસી ચીજ હૈ કેસે બેસે ભાઈ, એ તો જિસકી આત્માકી રુચિ હો ઓર આત્માકો સમજનેકી ગરજ હો દૂસરી સબ પિપાસા જિસકો ઘટ ગઈ હો. આહાહા !

ઐસે આચાર્યોકા ઐસા ઉપદેશ હૈ કે ધર્મીકો એટલે જ્ઞાયક, જ્ઞાયકમેં દર્શન હૈ જ્ઞાન હૈ, ચારિત્ર હૈ ઐસા ભેદ પાડયા, એ વ્યવહારસે હૈ, આયાને એ ? વ્યવહારમાત્રસે ઐસા ઉપદેશ કે ધર્મીકો દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, આહાહા ! ત્યારે કહે કે જો વ્યવહાર સમજાનેમેં તો આયા હૈ કે નહિ, નિશ્ચયકો ? ત્યારે વ્યવહાર કારણ હુઆ કે નહિ ? ના, ના ભાઈ એમ નથી. વ્યવહાર સમજાતે હૈ નિશ્ચયકો ત્યાં નિશ્ચય લક્ષ, અને આચાર્ય તો કહેતે હૈ કે હમ સમજાતે હૈ ને, દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર, તે આત્મા પણ એ વ્યવહારકા હમ ભી આશ્રય નહિ કરતે ને તેરે આશ્રય નહિ કરના. આઠમી ગાથા. આઠમી ગાથામેં આયેગા. આહાહા ! સમજમેં આયા ? એ વ્યવહારસે હમ સમજાતે હૈ, પણ આશ્રય વ્યવહારકા હમેં ભી અનુસરણ નહિ કરના, ઓર તેરે ભી વ્યવહાર સમજાતે હૈ તો અનુસરણ નહિ કરના, અનુસરણ તો દ્રવ્યકા કરના. આહાહા ! આવી વાત છે.

“ વ્યવહારમાત્રસે હી ઐસા ઉપદેશ હૈ કે ધર્મીકો દર્શન જ્ઞાન, જ્ઞાયકમેં દર્શન હૈ જ્ઞાન હૈ, ” ચારિત્રકા ભેદ બતાયા એ વ્યવહારસે બતાયા હૈ, જ્ઞાયકકો આ ત્રણ હૈ. એ વ્યવહારસે કહા હૈ આહાહાહાહા ! “ કિંતુ પરમાર્થસે દેખા જાયે ” ખરેખર જ્ઞાયક ભાવ ઐસી ચીજકો દેખા જાયે “ તો અનંત પર્યાયકો એકદ્રવ્ય પી ગયા હૈ ” આહાહા ! અનંતગુણકો એકદ્રવ્ય અભેદમેં ઘુસ ગયા હૈ ! પી ગયા હૈ અંદર, આહાહા ! એક દ્રવ્યમેં અનંત ધર્મ તો પી ગયા હૈ અંદર, અનંત પર્યાયકો એક દ્રવ્ય હી પી જાતે હૈ, અંદર પડયા હી હૈ અંદર એમ કહેતે હૈ. ઇસલિયે એકરૂપ હૈ. વસ્તુ તો એકરૂપ હૈ અનંત ધર્મ અંદર ગુણ હો, છતાં પી ગયું છે એટલે એકરૂપ થઈ ગયું છે દ્રવ્ય. ગુણ ને ગુણી એવા ભેદ રહેતે નહિ ત્યાં. આહાહાહા !

આ સમ્યગ્દર્શન, ધર્મની પહેલી સીઢી પાનેકી આ કળા હૈ. આહા ! બાકી બધાં થોથે થોથાં છે. આહાહા ! જન્મ મરણ કરી કરીને ક્યાંય વિશ્રામ મિલા નહિ. વિશ્રામ સ્થાન પ્રભુ હૈ ત્યાં ગયો નહિ... આનંદધામ ત્યાં તો ગયે નહિ અને ભેદ ને રાગમેં અટકકર પરિભ્રમણ કિયા. આહાહા ! આહા ! અગીઆર અંગ પઢયા નવપૂર્વ પઢયા તો પણ અંતરદૈષ્ટિ નહીં કિયા. અભેદ ઉપર દૈષ્ટિ ન કિયા. કંઈક કંઈક શલ્ય અંદર રહી ગયા. રૂકનેકા અનંત પ્રકાર, છૂટનેકા એક પ્રકાર. એક વસ્તુ ત્રિકાળી એ આશ્રય વો છૂટનેકા ઉપાય, રૂકનેકા તો અનેક ઉપાય, દયાસે હોતા હૈ, ભક્તિસે હોતા હૈ ને વ્યવહારસે હોતા ને, નિમિત્તસે હોતા હૈ ને, દેવ-ગુરુની કોઈ કૃપા મળી જાય ને હોતા હૈ, ઐસા અટકનેકા. (અનંતપ્રકાર) આહાહાહા ! સમજમેં આયા ?

ઇસલિયે, ઇસલિયે કયા ? અનંત પર્યાયકો એક દ્રવ્યમેં ઘુસકર પડયા હૈ અંદર અભેદ ઇસલિયે એકરૂપ આસ્વાદ, આસ્વાદ, યું ક્યું કહા ? અનંત ગુણમેં દરેક ગુણનો સ્વાદ ભિન્ન હૈ, કિંચિત્ એક-મેક મિલે હુએ કોઈ પ્રકારે એકમેક છે, સર્વથા પ્રકારે અનંત ગુણ એકરૂપ નથી. એ

દરેક ગુણ ભિન્ન-ભિન્ન સ્વાદવાળા છે. આહાહાહા ! ઓલામાં સુધાર્યું ને ? ગુજરાતીમાં ? આમાં તો બરાબર આવ્યું છે. આ બરાબર આવ્યું છે. બાકી છે ત્યાંય આવ્યું 'તું ગુજરાતીમાં કિંચિત્ એકમેક મિલે હુએ, કોઈ પ્રકારે ગુણ એકમેક છે બાકી સ્વાદ ભિન્ન(ભિન્ન) છે, દ્રવ્યની અપેક્ષાએ એકમેક છે પણ સ્વાદ ભિન્ન. સ્વાદ ભિન્નકી અપેક્ષા. આહાહા ! આસ્વાદરૂપ છે ને ? અભેદ છે. આહાહા ! એકત્વભાવ વસ્તુકા અનુભવ કરનેવાલે જ્ઞાનીકો, એક સ્વભાવ વસ્તુ, ભેદ અનેક પ્રકાર હો ભલે એમ કહેતે છે અને ભિન્ન-ભિન્ન ગુણના સ્વાદ ભી ભલે હો, વસ્તુ તરીકે એક છે. આહાહાહા !

હવે આવો ઉપદેશ કોઈ દાખલા દલીલ ને કોઈ કથા વાર્તા ન મળે. આહાહા ! દાખલા દલીલ તો કહ્યા. આહાહા ! એવા એક સ્વભાવ વસ્તુનો અનુભવ કરવાવાળા જ્ઞાની પુરુષને એમ લેવું, માથે લીધું હતું ને ? જ્ઞાનીને દર્શન, જ્ઞાન, ચારિત્ર વ્યવહારથી કહ્યા. લ્યો માથે કહાથાને ? અને પાઠમાંય છે ને જ્ઞાનીને ? પછી જ્ઞાની અર્થ અહીં પંડિત પુરુષ, હા, ઈ. અહિં જ્ઞાનીને દર્શન-જ્ઞાન ચારિત્ર વ્યવહારસે(કહા,) નિશ્ચયસે ? આહાહાહા ! જ્ઞાની પુરુષકે ન તો દર્શન છે. આહાહાહા ! ધર્મી જીવની દૈષ્ટિ તો દ્રવ્ય ઉપર છે. આહાહા ! અખંડ જ્ઞાયક સ્વભાવ અભેદ, જિસમેં અનંત ગુણ પી ગયા છે, અંદર પડયા છે અંદર, છતાં દૈષ્ટિ તો ઉસકી એકરૂપ જ દ્રવ્ય ઉપર છે. આહાહા ! ધ્રુવની ને ધ્યેયની દૈષ્ટિ કભી છૂટતી નહીં. ધ્રુવનાં ધ્યાનની દૈષ્ટિ. આહાહા !

જ્ઞાની પુરુષને, એમ ત્યાં લેવું જ્ઞાની છે ને મૂળ પાઠમાં છે ને ? એથી લેવું. જ્ઞાનીને એટલે અનુભવી જીવને, દ્રવ્ય સ્વભાવમાં દર્શન જ્ઞાન ચારિત્ર એવા ભેદ દિખતે નહિ. અભેદ અનુભવમેં ભેદ દિખતે નહિ. ભેદ દિખે તો અભેદ રહતે નહિ. અને અભેદ દિખે એમાં ભેદ હોતા નહિ. આહાહા ! સમજમેં આયા ? કલાકનો વિષય બહુ ઝીણો ! નવા માણસને તો એમ લાગે કે આ શું આ ક્યાંથી આ, શું છે ? આ તે કાંઈ ધર્મ હશે ? (શ્રોતા:- ઈ વાત સાચી છે બીજાઓમાં ક્યાંય આવો ઉપદેશ આવતો જ નથી) પૂજા કરો, વ્રત કરો, ભક્તિ કરો, સ્તુતિ કરો પરમાત્માની, મંદિર બનાવો, ગજરથ ચલાવો, રથ કાઢો રથ, બે પાંચ લાખ ખર્ચો. આ તો વિદ્યારથ(ઉપર) આરૂઠ છે. આહા ! આ જ્ઞાનમાં આરૂઠ હોના એ રથયાત્રા છે, વો તો શુભભાવ હો તો બહારની ક્રિયા હોતી હો તો હો, વો કોઈ ધર્મ નહિ. શુભભાવ આતા છે, પણ વો ધર્મ નહીં. પુણ્ય બંધકા કારણ છે. આહાહા !

“ એક સ્વભાવ વસ્તુકા અનુભવ કરનેવાલા જ્ઞાનીકો ન તો દર્શન છે, ” ભેદરૂપ દર્શન છે, ને જ્ઞાન છે એસા નહીં, અંતરમેં(અભેદમેં) ભલે સબ પડયા હો, ઔર પરિણતિમેં ભી તીન ભલે આઓ પણ દૈષ્ટિકા વિષયમેં તીન નહિ. આહાહાહાહા ! આવી વાત. ભગવાન કુંદકુંદાચાર્ય, આહાહા ! અમૃતચંદ્રાચાર્ય. હવે ઓલા તુલસી છે ને ? તે “ લોએ ” કાઢી નાખવા માગે છે. કહો નમો લોએસવ્યસાહૂણમ્ તેરાપંથી છે ને ? તુલસી કહે “ લોએ ” કાઢી નાખો અરરર ! નમો સવ્યસાહૂણમ્, લોએ નહિ. એને જાણે લોકમાં, સાંભળને બાપા તમને ખબર નથી. અનાદિનો દ્રવ્યસંગ્રહમાં તો પાંત્રીસ અક્ષરનો મંત્ર કહ્યો છે. પાંત્રીસ અક્ષરકા મંત્ર કહ્યા છે, દ્રવ્ય સંગ્રહમેં પૈત્રીસ અક્ષર. નમો લોએસવ્યસાહૂણમ્ ત્યારે પૈત્રીસ અક્ષર હોતા છે, નેમિચંદ સિદ્ધાંત ચકવત્તી

(का बनाया हुआ है) लोको स्वच्छंदे पोतानी अपनी कल्पनासे. आहाहा !

सनातन यैतन्यका तत्त्व यला आया है, सनातन दिगंबर मुनिओअे तो परमात्मान्नी जे वाणीनो धोघ इतो अे यलाव्यो छे. आहाहा ! अेक स्वभाव वस्तुके अनुभव करनेवाला. धर्मीको, धर्मीको कडो, ज्ञानीको कडो, पंडित पुरुषको कडो, अने अे ज पंडित है. आहाहा ! जिसने अेक द्रव्यस्वरूपका श्रद्धा ज्ञान किया वो डी पंडित है. आहाहाहा ! आहाहा ! शास्त्रका बडोत ज्ञान हो ने बडोत समजाने आते है तो पंडित है अैसी कोछ यीज नहि. आहाहाहा ! धर्मीको न तो दर्शन है भेद नहि अे तो अण्ड ज्ञायक उपर दृष्टि है, न दर्शन है न ज्ञान है न यारित्र डी है, ज्ञेयुं ? आहाहा ! अेव अेकः अेम छे ने ? है ने ? ज्ञायक अेव अेकः, किंतु वो तो ज्ञायक अेक मात्र शुद्ध ज्ञायक डी है. सम्यग्दृष्टिकी दृष्टि तो अेक ज्ञायक उपर डी है, तो वो ज्ञायक मात्र डी है ! भेदरूप ये है नहि. आहाहाहाहा !

दर्शनका विषय ध्येय, अे अेमां ज्ञान दर्शन यारित्र भेद नहि. अे तो अेकरूप यीज है अे उसका ध्येय है. आहाहाहा ! पीछे जो उसमेंसे ज्ञान हुआ अपना दर्शनके आश्रयसे अे ज्ञानमें स्वपरप्रकाशक ज्ञाननेका स्वभाव है, तो द्रव्यको भी जाने और पर्याय ने भेद भी जाने. पक्ष अे तो ज्ञान स्वपरप्रकाशक अे जाने, आदरणीय ने ध्येय तो दृष्टिका(विषय) अेक ज ज्ञायक है. आहाहा !

बीज्ज रीते, अेक ज्ञायकका ध्येय ने द्रव्य दृष्टि दुछ तो उसका ज्ञान अैसा हुआ, ज्ञान के उसका ज्ञान अैसा हुआ, के स्वका भी ज्ञान है और राग आदि मंद आदि के शुद्धता हो उसका भी उसको यथार्थ ज्ञान व्यवहारका है, समजमें आया ? अेकला शास्त्रका ज्ञान अे ज्ञान नहि. आहाहा ! वस्तुका जिसको ज्ञान हुआ, अभेद धर्मी अेक द्रव्य स्वभाव उसकी जिसको दृष्टि दुछ, तो उसको भेद नहि उसमें, पक्ष उसकी साथ जो ज्ञान हुआ वो ज्ञान अभेदको भी जानते है और पर्यायमें भेद है दर्शन ज्ञान यारित्र, राग आदि है, ये जानते है जानने लायक है, किंतु वो तो अेकमात्र शुद्ध, शुद्ध ज्ञायक डी है शुद्ध. त्रणमें तो अशुद्धता आती है अेम अडी कहेते है. दर्शन ज्ञान ने यारित्र अे तो तीन भेद हुआ. भेद हुआ त्यां सोणमी गाथामें तो मलिन कथा ने मेयक, १६मी गाथाना कणशमां, मेयक त्रण हुआ तो भेद हुआ, मलिन हुआ. मलिन कडनेका व्यवहार है, क्योकि उसके आश्रयसे राग उत्पन्न होता है. आहाहा ! अने त्रिकाणने आश्रयसे वीतरागभाव उत्पन्न होता है अने भेदने आश्रयसे राग होता है तो भेद है ये मेयक मलिन है, अभेद है यह निर्मण है. आहाहा ! विशेष कहेगा. (प्रभाष वचन गुरुदेव)